

πόδα, έδύνατο τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βιβλίου ἀναμφισβήτητως νὰ γρητιμεύσῃ ώς μέγα δοκίμια εἰς τὴν σπουδὴν τῆς μετρικῆς. 'Αλλ' ἀντὶ τῶν 17 σελίδων ἀπλῆς μετατυπώσεως τοῦ I τῆς Θεοτοκίας καὶ 26 σελίδων μετατυπώσεως τριμέτρων Ιαμβικῶν ἐξ τῶν δραματικῶν διαλόγων, διηγῶν, δηλαδή, οἵτινες εἰς πᾶσαν γρητού μάθειαν περιλαμβάνονται, εἰς πάντας μαθητοῦ γείσας εὔρισκοται, ήθελομεν προτιμήσει νὰ θῶμεν ἄλλα τινὰ μέρη τῆς μετρικῆς πραγματείας ἀφιεῖστεραν ἀνεπτυγμένα.

Συγχεφαλαιοῦντες τὴν περὶ τῆς Οὐλῆς ταύτης χρίσιν ξύλων, συνιττώμειν ίσχυρῷ; εἰς τὴν φιλολογοῦσαν νεολαίαν τὴν ἐπιμελῆ σπουδὴν τῆς Μετρικῆς, καὶ ἐπειδούσαν μόνον τὸ βιβλίον τοῦτο ἐνιχγοῦ εὐκρινέστερον διὰ τοὺς ἀσθενεστέρους, καὶ ἀλλαχοῦ πλουσιώτερον διὰ τοὺς φιλομαθεστέρους.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

'Ο. Κ. Πέτρος Μαρτονάρης Σικελός, νυμφευθεὶς καὶ ἀποκταταθεὶς πρὸ ἑτῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀνέφερε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνητινὴν διτὶ ἐφεῦρε μηγανὴν ικανὴν νὰ κινῇ τὰ πλοῖα ἀνευ ἀτμοῦ, καὶ ἀνευ ζεσίων. 'Επὶ δὲ τῆς μηγανῆς ἐνεργοῦσιν, ως ἔμαθομεν, δύο δινάμεις, η μίχ μετὰ τὴν ἄλλην.

Η μηγανὴ αὕτη, προσαρμοζούμενη ἐπὶ πλοίου μῆκος ἔγοντος 220 ποδῶν, κατέχει εἴκοσι μόνον ποδῶν τόπον, ἐνῷ ίσοδύναμος ἀτμοκίνητος μηγανὴ κατέχει διπλούς περίπου.

Η διαπάνη, προσθέτει ὁ ἐρευρέτερος, δύο ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 45.000 δραχμῶν, ἐνῷ η ἀπαιτουμένη διὰ τὴν κατακυκεύην μηγανῆς ἀτμοκίνητου φρεγάδας, ἀναβαίνει εἰς τετραχοσίας περίπου χιλιαδίς.

Η ἡμερησία διαπάνη τῆς συντηρήσεως, ως λέγει ὁ Κ. Μαρτονάρης, εἶναι τρικροτάτη πογκρινομένη πρὸς τὴν γινομένην δι' ἀτμοκίνητον φρεγάδαν· τεσσαράκοντα δραχμαὶ καὶ ἡμέραν ἀρκοῦσι διὰ τὴν μηγανὴν ἀλλὰ πρέπει νὰ διαπανῶνται καὶ ὅταν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὅταν ἀπρακτῆ. Δέντονται δὲ ἀνάγκην αὗτε μηγανεῖν, αὗτε θερμαστῶν· δύο μόνοι ἄνδρες ἀκοῦσι νὰ διευθετῶσιν ὅλα τὰ κατ' αὐτήν.

Ο Κ. Μαρτονάρης διεβαίοι ἔτι τὴν μηγανὴν του ἐφαρμόζει εὐχόλως καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑπεργόντων πλοίων τὸν τε ἐμπαρικῶν καὶ τῶν μεγαλητέρων πολεμικῶν, καὶ διτὶ η θαλασσοπορία θέλει γίνεσθαι πολὺ ταχυτέρα τῆς τῶν ἀτμοπλοίων· δηλαδή, ἐν ὥρᾳ μὲν γαλήνης ἐν πλοῖον θέλει διατρέχει 14 μίλια, ἀνέμου δὲ ἀντιπεπόνθος, ἡ ταχύτης θέλει αὐξάνει (πρᾶγμα παράδοξον!) μέχρι μιλίων 20.

Η Κυβέρνησις παραδεχθεῖσα, ως μανθάνομεν, τὴν αναρρόπην τοῦ Κ. Μαρτονάρη, προτίθεται νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ εἰδημόνων, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ ἐφεύρετης θέλει ὑποβάλλει τὰ σχέδια καὶ ἀναπιέζει τὴν ἐφεύρεσίν του.

Ο ΕΡΩΣ.

Tῆς Κυρίας Η.

I

Τοῦ ἀνθηροῦ μας ἔστρε, ὃ φίλ', η εὐφροσύνη
Οταν ἐκ τοῦ μετώπου μας πᾶν σύννεφον μακρύ,
Καὶ εἰς τῆς φαντασίας μας τὸν κόσμον τὸν ὥρατον
Περιλουώμεθ' ἀπὸ φῶς; ἐκ τῆς ψυχῆς μας ῥέον,
Φίλη, εἰς ταύτην τὴν χρυσῆν περίσσον τοῦ βίου,
Ο ἔρως εἶναι τρυφερός, ἀγνός. 'Αλλ' ἐγκαρδίου
Καὶ θερμοῦ ἔρωτος παλμούς περικαθεῖς γεννῶσιν
Αἱ θλίψεις, ὅταν τὸν ἀνθηρὸν μακρίζουν νὰ κεντῶσιν!
Ο ἔρως τῆς αὐγῆς ἡμῶν εἶναι ἐλπίς γελῶσα,
Αλλ' η θερμότης τῆς ψυχῆς εἶναι σφραγίδα καὶ ζῶσα.

II

Οταν παρέλθουν τῆς ζωῆς τὰ θελγητὰ τὰ πρῶτα,
Ω; νέον ἀνθος εἰς ὑγρὰ ριψήν ποταμοῦ νῶτα,
Οκόταν η φοδόντεπτος τῆς ἡδονῆς φιλητη
Εἰς λάρνακα ἐμβαπτισθῆ, δπου τὸ κῦμα πάλλει
Θολόνη καὶ ταρατσόμενον ἀπὸ θαρεῖσαν χεῖρα,
Τότε ὁ ἔρως τασσάρῳ λαμβάνει χαρακτῆρα:
Δέν παιζει τότε, δέν γελᾷ ως εύτυχες παιδίοι,
Εἶναι πιστός ως οἱ παλμοὶ τῶν πόνων τῶν μυχίων.

III

Τὰ ἀνθη, δσα εἰς φωιδρὰν βλαστάνουν πεδιάδα.
Θαλπόμεν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ ἥλιου τὴν λαμπάδα,
Τὰ μύρα των εἰς μακρυνάς σκορπίζουσιν ἐκτάσεις.
Εἰς τοὺς δέρας γένονται. 'Αλλ' ὅταν πλησιάσῃς
Εἰς ηγυχον καὶ σκιεράν κοιλαῖσα, τῶν ἀνθέων
Τὸ ἄρωμα αἰσθάνεσαι εἰς τὴν ψυχήν σου ῥέον.
Οὗτο τὰ μειδιάματα τὸν ἔρωτα φαιδρύνουν.
Πλέν, φίλη μου, τὰ δίσκους τὰς ρίζας του ἐκτείνουν!

IV

Καὶ οὗτοι ποτιζόμενον τὸ δένδρον στεφεοῦται
Η κορυφὴ του θάλλουσα ἀγέρωγος ὑψούτας. Καὶ,
Πλήρες καρπῶν, πλήρες ζωῆς τοὺς κλόνους του ἀπλό-
κτι λαμπεῖεις τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς, ποὺ τὸ χρυσόνει.
Ἄς Ͽέουν τότε, φίλη μου, εἰ ἀνεμοὶ ἂ; Ͽέουν
Καὶ τὸ φινόπωρον δρογαὶ καὶ πετεινὰ ἀσκηταῖσι!
Τὸ φύλλωμά του κατὰ γῆς ἂ; πίπτε τὸν χειμῶνα.
Πάλιν αὐτὸ τὴν ἀνοιξιν θὰ στέψῃ τὸν λειμῶνα!

X. A. P.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Οὐδεὶς κυπεάνων βλέπει με, μὴ βλέπων μὲ κυπτάζει.
Ο μὴ λαλῶν, δ ἀφωνος, λαλεῖ, θωῇ, φωνάζει.
Μη τρέχων πρέχει καὶ πετᾶ, καὶ μηδέσθιων πρώγει,
Ψευδής υπάρχω, κι' ἀληθεῖς, εἰν' ὅλαι μου εἰ λόγοι.
S. K. K.